

N:o 63.

Ank. till Riksd. kansli den 6 maj 1891, kl. 7 e. m.

Memorial, med anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut angående statsutskottets särskilda framställningar dels i utlåtandet n:o 53 i fråga om ändring af vissa §§ i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvären samt om höjning af anslaget till beväringssmanskapets vapenöfningar med flera anslag, dels ock i utlåtandet n:o 54 angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m.

(1:sta U. A. och I. A.)

1:o.

Med anledning af Kongl. Maj:ts till Riksdagen aflåtna särskilda propositioner angående höjning i anslaget till beväringssmanskapets vapenöfningar m. m., angående anslag under riksstatens femte hufvudtitel med anledning af föreslagna ändringar i värnpligtslagen den 5 juni 1885 samt angående ändring i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvären af samma dag och höjning i de under fjerde och femte hufvudtitlarne uppförda anslag till lindring i nämnda besvär äfvensom herr P. M. Söderbergs m. fl. i Första Kammaren samt herrar J. Eliassons m. fl. (n:o 17), J. A. Sjös, L. Jönssons m. fl., H. Anderssons m. fl., J. A. Johanssons och C. T. Linds, J. Eliassons (n:o 182), J. A. Fjällbäcks och M. Dahns i Andra Kammaren väckta motioner i förenämnda ämnen, hade statsutskottet i utlåtandet n:o 53 hemställt:

Bih. till Riksd. Prot. 1891. 4 Saml. 1 Afd. 44 Häft. (N:o 63).

1

»I. att Riksdagen, under vilkor att kamrarne genom sammanstående beslut bifalla så väl hvad Kongl. Maj:t i särskilda till Riksdagen den 14 mars 1891 aflåtna propositioner föreslagit dels angående ändring i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885, dels angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m., dels ock angående ändring i förordningen den 14 september 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst som äfven, med godkännande i hufvudsak af de deri af utskottet föreslagna ändringar, Kongl. Maj:ts i mom. II, III, IV och V här nedan omförmälda förslag, må

dels medgifva,

att 1, 2, 6 och 9 §§ i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna den 5 juni 1885 må erhålla följande förändrade lydelse:

§ 1.

»I rustnings- och roteringsbesvärerna skall, på sätt samt under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som här nedan i denna lag omförmälas, lindring ega rum att årligen utgå intill 1892 med trettio procent, för år 1892 med femtio procent, för åren 1893 och 1894 med sextio procent, för åren 1895 och 1896 med sjuttio procent, för åren 1897 och 1898 med åttio procent, för åren 1899 och 1900 med nittio procent, allt af dessa besvärers uppskattade värde, samt från och med år 1901 med hela beloppet af samma värde.

§ 2.

Vid uppskattning af rustnings- och roteringsbesvärerna för de i § 1 angifna ändamål skola för tiden intill år 1901 prestationerna för hvarje rusthåll och rote bestämmas regements- och corpsvis samt vid båtsmanshållet kompanivis till nedannämnda värden: — — — — —

Smålands grenadierbataljon — — — — — 180:—

För år 1901 och derefter för hvart tionde år bestämmas, hvarje gång för de närmast följande åren, prestationernas värde af Kongl. Maj:t efter utredning af en nämnd, så sammansatt att de olika intressena der blifva tillgodosedda.

§ 6.

Vid bestämmande af det belopp, hvarmed lindring, jemlikt § 1, bör rusthåll eller rote tillgodokomma, skall följande iakttagas:

A) *Beträffande effektiva rusthåll och rotar:*

För rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, skall till grund för beräkningen läggas fulla värdet å rustningen eller roteringen, sådant samma värde i § 2 mom. a) blifvit bestämdt, hvaremot för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, hvarom i § 5 mom. 1 förmåles, beräknas allenast det belopp, hvarmed nyssnämnda värde å rustningen eller roteringen öfverstiger understödet; kunnande, der understödet skulle uppgå till lika belopp med eller öfverstiga besvärets värde, sådan lindring, som i denna lag afses, icke ifrågakomma.

B) *Beträffande helvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet, vakanta rotar vid infanteriet samt vakanta rusthåll och rotar vid båtsmanshållet:*

1:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassivolansafgiften, då sådan utgår, är lika stor med eller större än det här ofvan i § 2 mom. a) bestämda värde å rustningen eller roteringen, skall för rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, till grund för beräkningen läggas vakansafgiftens eller nämnda afgifters sammanlagda belopp, men för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, endast det belopp, hvarmed vakansafgiften eller summan af berörda afgifter öfverstiger understödet; och kommer alltså, der understödet uppgår till lika belopp med eller öfverstiger afgifterna, lindring, hvarom i denna lag är fråga, icke att ega rum.

2:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassivolansafgiften, då sådan utgår, är lägre än det i § 2 mom. a) satta värde å rustningen eller roteringen, skall den lindring, som, enligt hvad här ofvan är stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgiftsbeloppet, men skulle denna skilnad vara lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen eller roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

C) *Beträffande halfvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet och vakanta rusthåll vid infanteriet:*

1:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och bevapning, är lika stor med det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall lindring tillgodokomma rusthåll eller rote i de fall och efter enahanda beräkningsgrund, som här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar stadgas.

2:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lägre än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall den lindring, som enligt hvad här ofvan är stadgadt skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgift, men är denna skilnad lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen och roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

3:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet äfven för beklädnad, remtyg och beväpning, är större än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall öfverskottet tilläggas värdet å hela rustnings- eller roteringsbesväret, och lindring å summan häraf, efter afdrag af understödet, der sådant utgår, tillgodokomma rusthållet eller roten i öfverensstämmelse med hvad här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar är stadgadt.

§ 9.

I fråga om lindring för de Göteborgs stad förut anslagna rotar inom Säfvedals härad skall gälla hvad här ofvan blifvit stadgadt beträffande de till Elfsborgs regemente hörande rotar»;

dels ock besluta,

att frälserusttjensten äfvensom presterskapets åliggande att vid inträffande krig utgöra krigsgärd i spanmål skola med ingången af år 1892 helt och hållet upphöra;

II. *att* Riksdagen, under vilkor att kamrarne genom sammanstämmande beslut bifalla såväl hvad Kongl. Maj:t i särskilda till Riksdagen den 14 mars 1891 aflåtna propositioner föreslagit dels angående ändring i vissa delar af värnpliktslagen den 5 juni 1885, dels angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m., dels ock angående ändring i förordningen den 14 september 1883 angående bevilling af fast egendom samt af inkomst som äfven, med godkännande i hufvudsak af de deri af utskottet föreslagna ändringar, Kongl. Maj:ts i mom. I, III, IV och V af förevarande hemställan omförmälda förslag, må på det sätt bifalla hvad Kongl. Maj:t i nedannämnda hänseenden hemställt,

att Riksdagen,

dels, med godkännande af de i statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för den 14 mars 1891 föreslagna nya grunderna för af-

löningen af den vid Blekinge bataljon, Gotlands nationalbeväring, Hallands bataljon och Vesternorrlands bataljon anställda personal, på extra stat för år 1892 under nedannämnda anslagstitlar beviljar följande belopp, nemligen:

»Marinregementet»	kronor	6,710:—
»Gotlands nationalbeväring»	„	13,708:—
»Hallands beväring»	„	6,710:—
»Vesternorrlands beväring»	„	6,710:—;

dels, för nämnda år till beväringsskorpens vapenöfningar beviljar ett extra anslag å 915,000 kronor, hvaraf 194,000 kronor för ökande af beväringsskorpens dagaflöning till 50 öre, den från anslaget till »försvarsverket till lands i allmänhet» utgående slitningsersättningen för de s. k. småpersedlarne deri inbegripen;

dels för samma år till »försvarsverket till lands i allmänhet eller arméförvaltningens departement» beviljar ett extra anslag å 330,000 kronor; och *dels* likaledes å extra stat för år 1892 beviljar till »byggnader och sängkläder på mötesplatserna» ett anslag af 9,000 kronor;

att Riksdagen vidare, med godkännande ej mindre af hvad i förenämnda statsrådsprotokoll föreslagits beträffande anställande vid Norrbottens, Vesterbottens och Jemtlands fältjägarecorpser äfvensom vid Vesternorrlands bataljon af ytterligare personal utöfver den vid samma truppförband nu anställda, utan äfven af de för den ifrågasatta nya personalen i samma protokoll föreslagna löneförmåner och deraf föranledda ändringar i de tre indelta truppförbandens nuvarande stater, dock i afseende å staterna för förstnämnda tre corpser med den formella förändrade uppställning, som i bilagda förslagsstater (Litt. A och B) angifves, å extra stat för år 1892 beviljar

dels till »indelta arméns befälsaflöning» ett anslag å 100,000 kronor, och *dels* till »Vesternorrlands beväring», utöfver här ofvan föreslagna anslagsbelopp, ytterligare 38,057 kronor;

att Riksdagen, med godkännande af förslaget om inrättande vid Vesternorrlands bataljon af 8 nya distinktions-korprals-, 20 korprals- och 16 vice korpralsbeställningar med enahanda aflöningsförmåner, som äro förenade med motsvarande förut vid bataljonen befintliga beställningar, till »stamtrupp vid Vesternorrlands regementet» beviljar för år 1892 å extra stat ett anslag å 1,305 kronor;

att Riksdagen, med godkännande af hvad som i statsrådsprotokollet föreslagits beträffande dels omorganisationen af de två svea artilleriregemente tillhörande fotbatterierna, dels uppsättande vid samma

regemente af ett nytt åkande batteri, dels ock den vid dessa batterier anställda personals aflöning, beviljar å extra stat för år 1892 ett anslag å 66,000 kronor; äfvensom medgifver, att hvad af omförmälda belopp, 66,000 kronor, under året besparas må under ett följande år användas;

att Riksdagen, med godkännande af hvad som i samma statsrådsprotokoll föreslagits beträffande dels uppsättande vid Jemtlands hästjägarecorps af tre värfvade squadroner och dels den dervid anställda personals aflöning äfvensom de i sammanhang dermed föreslagna ändringar i corpsens nuvarande stat — dock hvad dessa ändringar beträffar med uteslutande af posten

»1 regementsintendent, lön kronor 2,800: —

dagaflöning i 365 dagar ,, 1,095: — 3,895: —»

och införande i stället: »för intendentsgöromålens bestridande 3,895: —» — å extra stat för år 1892 beviljar hvad som för genomförande af den nya organisationen under samma år erfordras med 130,000 kronor, med rättighet för Kongl. Maj:t att få under ett följande år använda hvad af anslaget kan under året besparas;

att Riksdagen, med godkännande af hvad som i statsrådsprotokollet föreslagits beträffande organisationen af en tredje trängbataljon och personals aflöning, beviljar å extra stat för år 1892 ett anslag å 150,000 kronor, med rättighet för Kongl. Maj:t att få under ett följande år använda hvad af anslaget kan under året besparas; samt

att Riksdagen tillåter, att uppkommande besparingar å de för de tre åkande batterierna vid svea artilleriregemente, för de tre nya squadronerna vid Jemtlands hästjägarecorps och för den nya trängbataljonen afsedda medel må, hvarje besparingsbelopp hvad angår motsvarande truppafdelning, af Kongl. Maj:t disponeras för bestridande af uppsättningskostnader och öfriga med den föreslagna organisationens genomförande förenade utgifter;

III. att Riksdagen, under vilkor att kamrarne genom sammanstämmande beslut bifalla såväl hvad Kongl. Maj:t i särskilda till Riksdagen den 14 mars 1891 aflåtna propositioner föreslagit dels angående ändring i vissa delar af värnpliktslagen den 5 juni 1885, dels angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m., dels ock angående ändring i förordningen den 14 september 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst som äfven, med godkännande i hufvudsak af deri af utskottet föreslagna ändringar, Kongl. Maj:ts i mom. I, II, IV och V här nedan omförmälda förslag, må på det sätt bifalla Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, att Riksdagen,

dels på extra stat för år 1892 till sjöbeväringens vapenöfningar

samt beklädnad och ersättning derför beviljar 126,800 kronor, deraf 28,200 kronor för ökande af beväringmanskapets dagaflöning till 50 öre, den från anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning derför utgående slitningsersättningen för de s. k. småpersedlarne deri inbegripen; samt

dels jemväl å extra stat för år 1892 anvisar följande anslag:

till inredning af kasematterna å Kungsholms fästning	kronor	10,000:—
„ sängar åt 500 värnpligtige	„	12,500:—
„ sängservis åt 500 värnpligtige	„	14,000:—
„ första uppsättningen beklädnad för 500 värnpligtige	„	32,000:—
	eller tillhopa kronor	68,500:—

IV. *att* Riksdagen må, vid bifall till hvad utskottet under mom. I här ofvan föreslagit, för år 1892 höja det under fjerde hufvudtiteln uppförda förslagsanslag till lindring i rustnings- och roteringsbesvären, nu 1,330,000 kronor, med 886,000 kronor till 2,216,000 kronor;

V. *att* Riksdagen må, vid bifall till hvad utskottet under mom. I här ofvan föreslagit, för år 1892 höja det å femte hufvudtiteln uppförda förslagsanslag till lindring i rustnings- och roteringsbesvären, nu 80,000 kronor, med 20,000 kronor till 100,000 kronor;

VI. *att* herrar Söderbergs, Johanssons och Linds, Eliassons (n:o 182), Fjällbäcks och Dahns förenämnda motioner icke må till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda; samt

VII. *att* herrar Eliassons med fleres (n:o 17), Sjö, Jönssons med flere och Anderssons med fleres ofvan omförmälda motioner icke må af Riksdagen bifallas.»

Hvad utskottet sålunda hemställt har Första Kammaren bifallit, hvaremot Andra Kammaren afslagit utskottets hemställan och antagit det förslag till beslut i ämnet, som innefattades i den af herr S. Nilsson m. fl. afgifna, vid utlåtandet fogade reservation, enligt hvilken föreslagits:

»A) att hvad Kongl. Maj:t i förenämnda proposition angående höjning i anslaget till beväringmanskapets vapenöfningar m. m. föreslagit icke må af Riksdagen bifallas;

B) att Kongl. Maj:ts proposition angående anslag under riksstatens femte hufvudtitel med anledning af föreslagna ändringar i värnpligtslagen den 5 juni 1885 ej må vinna Riksdagens bifall;

C) att Kongl. Maj:ts proposition angående höjning i det under

fjerde hufvudtiteln uppförda anslag till lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna m. m. ej må vinna Riksdagens bifall;

D) att Riksdagen ej heller må bifalla hvad Kongl. Maj:t i sin proposition angående förhöjning i det under riksstatens femte hufvudtitel uppförda anslag till lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna föreslagit;

E) att herrar Eliassons och Fjällbäcks förenämnda motioner angående höjning i beväringmanskapets dagaflöning icke må af Riksdagen bifallas;

F) att herrar Johanssons och Linds samt Dahns ofvan omförmälda motioner jemväl må af Riksdagen afslås;

G) att Riksdagen — vid bifall till hvad utskottet här ofvan under momenten A, B, C, D föreslagit — må, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad i herrar Söderbergs, Eliassons med fleres, Sjös, Jönssons med fleres och Anderssons med fleres ofvan omförmälda motioner föreslagits, besluta, under förutsättning af motsvarande nedsättning i de å viss jord hvilande grundskatter,

att 1 och 6 §§ i lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna den 5 juni 1885 skola erhålla följande förändrade lydelse, att från och med år 1892 tillämpas:

§ 1.

I rustnings- och roteringsbesvärerna skall lindring ega rum med femtio procent af dessa besvärers uppskattade värde, på sätt samt under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som här nedan i denna lag omförmälas.

§ 6.

Vid bestämmande af det belopp, hvarmed lindring bör rusthåll eller rote tillgodokomma, skall följande iakttagas:

a). *Beträffande effektiva rusthåll och rotar.*

Rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, erhåller lindring med femtio procent af fulla värdet å rustningen eller roteringen, sådant samma värde i § 2 mom. a) blifvit bestämdt, hvaremot för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, hvarom i § 5 mom. 1 förmäles, lindringen skall utgöra femtio procent af allenast det belopp,

hvarmed nyssnämnda värde å rustningen eller roteringen öfverstiger understödet; kunnande, der understödet skulle uppgå till lika belopp med eller öfverstiga besvärets värde, sådan lindring som i denna lag afses, icke ifrågakomma.

b.) *Beträffande helvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet, vakanta rotar vid infanteriet samt vakanta rusthåll och rotar vid båtsmanshållet.*

1:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af tross-passevolansafgiften, då sådan utgår, är lika stor med eller större än det här ofvan i § 2 mom. a) bestämda värde å rustningen eller roteringen, skall lindring tillgodokomma rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd med femtio procent af vakansafgiftens eller nämnda afgifters sammanlagda belopp, men rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, endast med femtio procent af det belopp, hvarmed vakansafgiften eller summan af berörda afgifter öfverstiger understödet; och kommer alltså, der understödet uppgår till lika belopp med eller öfverstiger afgifterna, lindring, hvarom i denna lag är fråga, icke att ega rum.

2:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af tross-passevolansafgiften, då sådan utgår, är lägre än det i § 2 mom. a) satta värde å rustningen eller roteringen, skall den lindring, som, enligt hvad här ofvan är stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgiftsbeloppet, men skulle denna skilnad vara lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen eller roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

c.) *Beträffande halfvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet och vakanta rusthåll vid infanteriet.*

1:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lika stor med det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall lindring tillgodokomma rusthåll eller rote i de fall och efter enahanda beräkningsgrund, som här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar stadgas.

2:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lägre än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall den lindring, som, enligt hvad här ofvan är

stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgift, men är denna skilnad lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen och roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

3:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet äfven för beklädnad, rentyg och beväpning, är större än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall öfverskottet tilläggas värdet å hela rustnings- eller roteringsbesväret och lindring å summan häraf, efter afdrag af understödet, der sådant utgår, tillgodokomma rusthållet eller roten i öfverensstämmelse med hvad här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar är stadgadt;

att § 9 i lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885 skall erhålla följande förändrade lydelse:

I fråga om lindring för de Göteborgs stad förut anslagna rotar inom Säfvedals härad skall gälla hvad här ofvan blifvit stadgadt beträffande de till Elfsborgs regemente hörande rotar;

H) att Riksdagen må för år 1892 höja det under fjerde hufvudtiteln uppförda förslagsanslag till lindring i rustnings- och roteringsbesvären, nu 1,330,000 kronor, med 886,000 kronor till 2,216,000 kronor; och

I) att Riksdagen må för år 1892 höja det under femte hufvudtiteln uppförda förslagsanslag till lindring i rustnings- och roteringsbesvären, nu 80,000 kronor, med 20,000 kronor till 100,000 kronor.»

Då sålunda kamrarne i detta ämne fattat olika beslut, hvilka äro af beskaffenhet att icke kunna sammanjemkas, har frågan förfallit; hvilket utskottet skolat för Riksdagen

anmäla.

2:o.

Med anledning af Kongl. Maj:ts till Riksdagen aflåtna proposition (n:o 34) angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m. äfvensom herr P. M. Söderbergs m. fl. inom Första Kammaren och herrar J. Eliassons m. fl., J. A. Sjös, L. Jönssons m. fl., H. Anderssons m. fl. och P. G. Peterssons inom Andra Kammaren väckta motitioner i dithörande ämnen, hade utskottet i utlåtandet n:o 54 hemställt:

»A) att Riksdagen, för den händelse kamrarne med sammanstående beslut *dels* bifalla Kongl. Maj:ts till Riksdagen den 14 mars 1891 aflåtna propositioner angående ändring i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885 i hvad förslaget afser förändrad lydelse af 1, 3 och 6 §§, 27 § 1 mom., 28 §, 33 § 2 och 3 mom. samt 34, 52 och 53 §§ i nämnda lag och om ändring i förordningen den 14 september 1883 angående bevillning af fast egendom och af inkomst, *dels ock*, med hufvudsakligt bifall till de af utskottet föreslagna ändringar, godkänna Kongl. Maj:ts den 14 mars innevarande år jemväl aflåtna propositioner angående höjning af det under fjerde hufvudtiteln uppförda anslag till beväringssmanskapets vapenöfningar och stärkande af Norrlands försvar samt angående anslag under femte hufvudtiteln med anledning af de föreslagna ändringarne i värnpligtslagen, må — under förutsättning af motsvarande lindring i rustnings- och roteringsbesvären — antaga följande

L a g

angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter och hvad dermed eger sammanhang.

§ 1.

De skatter och utlagor, som med tillämpning af bestämmelserna i nådiga kungörelsen den 5 juni 1885, angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter, blifvit nedsatta med trettio procent, skola afskrifvas under loppet af tio år, räknadt från och med år 1892. Afskrifningen skall ega rum i sådan ordning, att, under iakttagande i tillämpliga delar af föreskrifterna i berörda nådiga kungörelse, omförmälda skatter och utlagor nedsättas från och med år 1892 med tjuguprocent af det belopp, hvarå nedsättningen enligt kungörelsen den 5 juni 1885 beräknats, samt derefter från och med hvar och ett af åren 1893, 1895, 1897 och 1899 med ytterligare 10 procent af nämnda belopp, hvarefter återstoden af skatterna och utlagorna från och med år 1901 eftergifves.

§ 2.

I de fall, der nedsättning i skatt eller utlaga enligt nådiga kungörelsen den 5 juni 1885 bör ega rum, men icke ifrågakommer förr

än med 1892 års ingång eller derefter, bestämmes nedsättningen till enahanda procenttal af det belopp, hvarå enligt samma nådiga kungörelse nedsättningen skall beräknas, som vid den tidpunkt, då nedsättningen bör ega rum, enligt nyssnämnda nådiga kungörelse och § 1 i denna lag är eftergifvet å de i berörda § omfömda skatter och utlagor.

§ 3.

Den till Sala bergslag förut utgående, men numera till statsverket indragna grufvedrånghjelpen af hemman inom åtskilliga socknar i Vestmanlands län skall afskrifvas i enahanda ordning med de i § 1 omfömda skatter och utlagor, dervid afskrifningen beräknas å det belopp, hvarå den jemlikt nådiga brefven den 13 juli och den 25 november 1887 medgifna nedsättning af trettio procent egt rum.

§ 4.

Den ersättning, som jemlikt nådiga kungörelsen den 3 februari 1888 bör utgå till egare af skattefrälsehemman, hvars skattefrälseränta, ehuru varande af den beskaffenhet, som afses i § 1 af nådiga förordningen den 11 september 1885, icke blifvit af statsverket inlöst, skall, under iakttagande i öfrigt af bestämmelserna i nämnda kungörelse, utgå från och med år 1892 med 50 procent, från och med 1893 med 60 procent, från och med år 1895 med 70 procent, från och med år 1897 med 80 procent och från och med år 1899 med 90 procent af räntans belopp, beräknadt på sätt i samma kungörelse föreskrifves, samt från och med år 1901 med en summa, motsvarande räntans på nyssnämnda sätt beräknade hela belopp.

§ 5.

De ytterligare bestämmelser, som för tillämpning af föreskrifterna angående grundskatternas afskrifning kunna finnas erforderliga, meddelas af Konungen;

B) att herrar Söderbergs, Eliassons m. fl., Sjös, Jönssons m. fl., Anderssons m. fl. och Peterssons ofvannämnda motioner icke må till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.»

Hvad utskottet sålunda hemställt har Första Kammaren bifallit, hvaremot Andra Kammaren afslagit utskottets hemställan och antagit det förslag till beslut i ämnet, som innefattades i den af herr S. Nilsson m. fl. afgifna, vid utlåtandet fogade reservation, deri föreslagits:

»A) att Kongl. Maj:ts förenämnda proposition angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m. icke må af Riksdagen bifallas;

B) att Riksdagen -- vid bifall till hvad utskottet under förestående mom. A föreslagit -- må, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad i herrar Söderbergs, Eliassons m. fl., Sjös, Jönssons m. fl., Anderssons m. fl. och Peterssons ofvan omförmälda motioner föreslagits, besluta, under förutsättning af motsvarande lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna,

att i de skatter och utlagor, som med tillämpning af bestämmelserna i kongl. kungörelsen den 5 juni 1885 angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter, blifvit nedsatta med trettio procent, ytterligare nedsättning skall, under iakttagande i tillämpliga delar af föreskrifterna i berörda kungörelse, från och med år 1892 ega rum med tjugu procent af det belopp, hvarå nyssnämnda nedsättning beräknats;

att i de fall, der nedsättning i skatt eller utlaga enligt kongl. kungörelsen den 5 juni 1885 bör ega rum, men icke ifrågakommer förr än efter 1892 års ingång, nedsättningen bestämmes till femtio procent af det belopp, hvarå enligt samma kungörelse nedsättningen skall beräknas;

att den till Sala bergslag förut utgående, men numera till statsverket indragna grufvedrängshjelpen af hemman inom åtskilliga socknar i Vestmanlands län från och med ingången af år 1892 nedsättes med ytterligare tjugu procent af det belopp, hvarå den jemlikt kongl. brefven den 13 juli och den 25 november 1887 medgifna nedsättning af trettio procent egt rum; samt

att den ersättning, som jemlikt kongl. kungörelsen den 3 februari 1888 bör utgå till egare af skattefrälsehemman, hvars skattefrälseränta, ehuru varande af den beskaffenhet, som afses i § 1 af kongl. förordningen den 11 september 1885 angående inlösen af skattefrälseräntor, kronotonde, som innehafves under enskild eganderätt, samt arbets- eller hofveriskyldighet till skattesäld kronoegendom, icke blifvit af statsverket inlöst, skall, under iakttagande i öfrigt af bestämmelserna i nämnda kungörelse, från och med år 1892 utgå med femtio procent af räntans belopp, beräknadt på sätt i samma kungörelse föreskrifves.»

Då sålunda kamrarne i detta ämne fattat olika beslut, hvilka äro af beskaffenhet att icke kunna sammanjemkas, har frågan förfallit, hvilket utskottet skolat för Riksdagen

anmäla.

Stockholm den 6 maj 1891.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
